

Ізоляція. Закритий простір... або Там не знають імен...

Людмила Білокринична

* * *

Дорогі мої, золоті!!! Діти мої!!!
Як без мене вам ведеться в житті?
Вашу біль відчуваю душею щодня...
Сину мій, доня моя...
Дуже тяжка розлука з вами!
Сумую, плачу, чекаю... днями.
Ні спати, ні відпочивати не можу ночами...
Вже котрий день не можу прийти до тями...
05.08.2023

* * *

Три роки... Кажуть, це не термін, кажуть не багато...
Три роки... Всі вмовляють, що звикнути варто.
Не розумію, не змирюсь...
Цей світ страшний - і я його боюсь...
Так, є люди тут різні:
І добрі, й веселі, а є злі та дуже грізні.
Мое життя змінилось дуже стрімко...
Діти, мама, чоловік, рідні;
А зараз - страшні і темні будні...
Ні, не змирюсь, ніколи не звикну!?!...
Ще мить... І в повний голос про це крикну...
06.08.2023

* * *

Я хочу жити як раніше,
Я хочу жити, як людина...
Я хочу покинути це місце скоріше,
Я просто хочу жити... А не бути, як техномашина...
Мое життя змінилось дуже швидко,
Як можна мовчати??? Коли на душі жахливо, бридко...
07.08.2023

* * *

Я люблю тебе, рідний! Просто
не можу без тебе жити...
Люблю тебе, милий... Про те,
Відмовив ти мені... Не хочеш говорити...
Завмерло серце, здається нема вороття,
Померла душа, невже скінчилось сімейне життя?!
Ще мить, одна лиш мить...
Як мій голос постійно тремтить?!
Прошу, звертаюсь, благаю -
Почуй, пробач, поговори...
Знаю, перед тобою провину я маю,
Прошу, прости... Здіймаю руки догори!!!
08.08.2023

* * *

Мамо, моя рідна матусю...
Пробач, що тобі завдала страшного болю...
Мамо, тяжко сказати, що зі мною стало...
ПРОБАЧ, ЩО ЗМІНИЛА ТВОЮ Я ДОЛЮ...
Рідна мамо моя, люблю тебе безмежно,
Пробач, ріднесенька, що була необережна...
10.08.2023

* * *

Ще мить, і в повний голос крикну, -
Поїду, покину, зникну!!!
Цей світ страшний...
Я до нього ніколи не звикну!!!
Мій план надзвичайно простий і чіткий -
Любити, кохати, радіти життю. Я вірю, все буде просто клас.
Та, на жаль, цей досвід гіркий
Зміцнив мою душу і серце враз...
11.08.2023

* * *

Моє життя враз стало зовсім іншим, -
Судимість, потяг, брама і конвой...
Душа жагуче просить бути світ добрішим,
А серце благає про ласку, добро та спокій.
12.08.2023

* * *

Душа болить, а серце плаче,
Невже, я ще довго всіх вас не побачу?!.
Всі навколо гудуть, як джмелі
Треба звикнути всім: і тобі, і мені...
В душі і в серці жагучий біль...
Живу вже котрий день я з ним...
Не знати, забути, стерти - ТАКА В МЕНЕ ЦІЛЬ...
13.08.2023

* * *

Пробачте, найрідніші мої...
Мою страшну провину перед вами..
Не можу жити... Ні, не жити - існувати...
Страшений біль: із дня на день
Жагуче нищить мою душу... Втома...
Що можна ще сказати?
Коли немає слів, коли суцільна тінь...
15.08.2023

* * *

Це місце прізвищ, не імен!
Вже так набридло слухати весь день...
Це дуже важко - багато негативу...
Гадаю, для кожної людини - це вразливо...
Незвично, неприємно, і жахливо,
Брутально, бридко, страхітливо...

Це місце прізвищ, не імен!
Їх повторюють щомиті, щодень...
Звідусіль тут тільки прізвища лунають,
То там, то тут когось шукають...
Здається, ніби люди геть не знають,
Що імена, доречі, теж бувають...
16.08.2023, 18.09.2025

* * *

Мені вручили обхідний листок:
Чекала цього з нетерпінням...
Усі бажають: їдь не повертайся!
Тобі не місце тут... І ще: ніколи не здавайся!

Я зможу використати цей "квиток"
В один кінець: додому, до діток.

Колючий дріт, спецодяг і режим, -
Слова тиснуть душу як гіперзажим...
Карантин, колонія, обшук, етап, -
Здається, це якийсь негативний стартап...
Я їду в Київ, там ближче до рідних...
Чоловік, діти... Дуже важко бути далеко від них.
Я щиро вірю, що скоро буду вдома...
Я знаю, скоро піде геть втома...

І знову етап, холодний, похмурий ЗАК, "Столипін",
Жахливий стук коліс, конвой... знов гуркіт, брама...
І перший дітям, чоловіку, і мамі дзвінок...
Яка жахлива для нас усіх травма,
Я знову думаю, згадую, кричу -
Та я все ж менше плачу...
Цей світ надзвичайно страшний,
А час розлуки безмежно складний.

Рідні мої, дорогі... Все не сказати словами...
Все життя промайнуло в уяві в ці дні,
Вибачте, що я тепер не поряд з вами,
Що стали наші бесіди болючі і складні.
Я хочу, рідні, вас міцно обійняти,
Я хочу, вам багато всього розказати,
Я хочу відверто з вами поговорити,
Хочу смаколиків приготувати,
Хочу про все у вас розпитати...
Мої бажання прості і звичайні, -
Я прагну полинати до рідних негайно...
Найдорожчі мої, пробачте, будь ласка!
Вірю, що швидко скінчиться жахлива ця казка...
Серпень-вересень, 2023

* * *

Доню моя, донечко...
Яскраве моє сонечко!
Сину мій, синочку...
Міцно цілую вас у щічки!!!

Коханий, любий, дорогий,
Без тебе світ немилий, дуже злий.
Жити без вас - справжня мука...
Я вірю, вже скоро скінчиться страшна ця розлука.
Чекаю зустрічі з вами щоденно,
Як набридла вже... ця режимна буденність.
Серпень, 2024

* * *

Ти знаєш, коханий, - не можу мовчати,
Так багато хочу тобі розказати...
Знаю, ви навчилися жити без мене за рік,
Я ж не можу звикнути... як і торік.
Дуже важка і болісна розлука...
Коли ж ця щаслива звістка постука?
Я думками лину до вас, мої рідні,
І сьогодні, і вчора, і завтра - в усі дні!!!
Справді, дуже важко мовчати.
ОСОБИСТО ТОБІ, коханий, хочу все розказати.
Вересень, 2024

* * *

Я страшенно сумую за вами,
Плачу, сумую... мрію ночами.
Час не летить, він спинився... ще мить,
Ще мить, і зміни стануться, звичайно.
Знаю: ми хочемо цього тепер і негайно...
Рідні мої, я думками лину до вас щодня і щоночі,
Хочу бачити вас і ваші щасливі очі...
Надіюсь, вірю, сподіваюсь, що дуже скоро
Прийде зустрічі жаданая пора...
Обійми, привітання і цілунки, -
Для нас це будуть НАЙКРАЩІ ДАРУНКИ!!!
Вересень, 2024

* * *

Біль душевний - жагучий, терпкий, невгамовний...
Біль фізичний - мука страшенна...
Можу сказати, що фізичний - важкий, безумовно,
Я терплю ці жахливі муки...
Та немає нічого складніше розлуки...

Розлука з рідними - цей біль страшніший за усе,
А зустріч з рідними - любов і спокій принесе!!!
Фізичний біль вже не зникне і не пропаде,
Душевний біль - у небуття він скоро відійде,
Але то буде тільки вдома, не будь-де...
Я вірю, що дуже скоро побачу рідних,
І життя буде СПРАВЖНІМ тільки серед них!!!
Вересень, 2024

* * *

Колонія - тут жах, тут кримінал, тут бруд суспільний,
Колонія - тут світ диявола суцільний.
Здається тут пишуть власні закони, стандарти...
Людське життя!!! Жартуйте?! Та воно ж нічого не варте!
...Тут кажуть, людиною бути не треба... Не могу так жити!!!
ЛЮДИНОЮ БУТИ - ТО МОЯ СУСПІЛЬНА ПОТРЕБА!
Я вірю, що й тут є щирість, людяність, турбота,
Душевність, вдячність, і серця доброта!
Я не хочу бачити зло в реальному світі,
ХОЧУ, ЩОБ ЖИТТЯ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ МОЖНА БУЛО ПОРІВНЯТИ
З ВОЛОШКАМИ В ЖИТІ!!!
Вересень, 2024

* * *

Синочку рідний, дорогий,
Тебе люблю, мій золотий!
За рік змінився ти, змужнів,
Дорослий став... не могу підібрати слів...
...Життя назад не повернути....
Я дуже хочу тебе попросити,
Пробач, прости, рідненький сину,
За втрачений час, за важкі дні і години...
Чекаю зустрічі з тобою, синку!
ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МІЙ ДОРОГИЙ! ЛЮБЛЮ І ТАТУСЯ, Й АФІНКУ!!!
Вересень, 2024

* * *

Такі близькі пісенні ці рядки: "А без тебе далеко до неба,
Мої крила у шафі лежать..." -
Тільки ти, тільки ти мені треба,
Мої тіло й душа шалено від туги тремтять.
Нарешті, зустріч - така жадана!

Нарешті, поряд - людина кохана!
Люблю тебе, коханий, милий, дорогий!
Прошу тебе, тримайся!!!
Я лину до тебе щомиті, ти ж мій золотий!!!
Жовтень, 2024

* * *

Надзвичайно тяжко, боляче і складно,
Бо між найріднішими - життя не складається ладно...
Невже не можна знайти спільну мову?
Невже не можна провести нормально розмову?
Чому дитячі душі ви пошматували?
Невже за цей час ви нелюдами стали?
Прошу, благаю вас, почуйте - лікуйте душі!
Бо ж іншого бажання я не маю... Тому просити я вас мушу!!!
Грудень, 2024

* * *

Діти, коханий чоловік, мама, друзі, знайомі, -
Для мене всі люди надзвичайно вагомі...
Життя перевернулось догори ногами,
У кожному серденьку сталися великі злами...
Два роки - страшний-жахливий термін...
Рідні-близькі ждуть-чекають змін...
І вірять всі, що стрімко піде в небуття,
Скінчиться швидше, темний час цього буття...
І зникне, стліє, безмежний негатив,
Безповоротно зійде з рейок обмеження локомотив.
Травень, 2025

* * *

Люблю, цілую, обіймаю, -
Найріднішим слова завжди я промовляю...
А ще, звичайно, щомиті зустрічі чекаю.
Найшвидшого звільнення з нетерпінням жадаю.
Синочку, донечко, коханий!!!
Вам надзвичайно складно, знаю!
Розлука кожному із нас серденька розриває,
А душі наші спустошує, шматує, крає...
Ось так: система судить і карає,
Невпинно та несамовито волі позбавляє...

Дуже тяжко, та й не можна зрозуміти, -
Чому від вироків суддівських страждають, в першу чергу, діти,
Які так прагнуть щасливо жити, приємно радіти...
Так, ні ж... Система вирішила - цьому не бувати...
треба маму від усіх ізолювати...
15.09.2025

* * *

Мою душу шматують думки негативні...
Постійно шукаю інші, - позитивні.
Невже сімейний світ зруйновано до тла?
Невже не буде більш жаданого тепла?
Не хочу вірити в страшну хвилину,
Не хочу бачить цю важку картину...

Я геть відганяю думки негативні...
Знаходжу інші, - позитивні...
І буде день... І буде сонце...
Настане звільнення пора...
Воля вже стукає в віконце;
І матусю зустрічають чоловік і дівчора.
16.09.2025

* * *

Моє життя залежить...
Від звуку телефонного гудка,
Від п'ятнадцяти хвилин щоденного дзвінка...
Розмова - п'ятнадцять хвилин і не більше...
Як хочеться, щоб хвилини йшли повільніше...
Бо ж треба запитати так багато,
Послухати дітей! Їх розповіді щирі і завзяті!..
І діти, й чоловік щораз питають
Чому хвилин так мало надають???
Як пояснити рідним? Та краще їм цього не знати...
Що добре, хоча б цей мізер завжди мати...
Бо ж гірше - цілий день той телефон чекати,
А тоді, не мати можливості, навіть, зателефонувати...
Не кажу вже про те, щоб хоч слово рідним сказати...
Чому? Бо телефон, як виявляється, потрібно заряджати!!!
Що ж тут я можу ще сказати?
Я просто слів не можу підібрати,

Щоб особливості мобільного зв'язку детально описати...

16.09.2025

* * *

Чому в житті сучаснім так буває?
Що нелюд думає: образи, біль... та їх немає.
Вона сказала враз слова страшні:
— Мінус одна буде сьогодні...
Тремтіти тіло і душа тривожно стали,
Невже ці люди ніколи горя в житті не знали?
Невже чужою для людей повага, щирість стали?
Чи просто ці люди добра з дитинства не пізнали?
Я хочу крикнути на Всесвіт превеликий:
Чому ж цей люд такий жорстокий?

Чому в житті сучаснім так буває?
Що лікар клятву Гіпократа зовсім забуває?..
Можливо, лікар для судимих геть її не знає?
Але ж медик, права позбавити здоров'я чи життя, - не має!!!
Чому ж тоді ці лікарі не мають ні краплі розуміння, співчуття?!
Людині кожній треба мінімум надії на краще майбуття!!!
Чи засуджений, що захворів, не може мати права на життя?
Скажіть, будь ласка, який закон таке говорить, яка стаття?
Я хочу, щоб лунало гучно на весь світ великий:
Не може бути люд такий жорстокий!?!?
Жовтень, 2024; вересень, 2025

* * *

Щодня чекаєш той довгожданний дзвінок,
Коли ж скінчиться цей тривалий, жахливий урок?!
Життя не може бути нескінченним негативом,
Та все ж... непростір закритий не є позитивом!
Вересень, 2025

Варіації привітань з Днем народження рідним, близьким, друзям

* * *

Доню моя...
Вітаю зі святом тебе я!
Рідна, люба, дорога, донечко,
Золоте, прекрасне моє сонечко!!!

Бажаю жити в любові та згоді,
Щастя тобі завжди і в усьому,
Веселощів серденьку твоєму!!!
Здоровиться нехай... Хай буде все - і не тільки сьогодні!!!
Удачі, злагоди, сонячних ранків,
Любові, натхнення, приємних світанків!!!
Серпень, 2023

* * *

Матінко, моя рідненька,
Прийми вітання від щирого серденька!!!
Всього найкращого тобі бажаю,
З Днем народження тебе вітаю!!!
Ще дозволь сьогодні тобі побажати
Всього приємного, що є на білім світі!!!
Удачі, щастя, здоров'я міцного,
Хай для тебе квітують найчарівніші квіти!
Любові, натхнення, злагоди у домі,
Ніколи не знати горя й втоми!!!
Вересень, 2023

* * *

Синочку, милий, рідний, дорогий,
Прийми вітання в День народження твій!
Бажаю в житті ніколи не сумувати,
Свої мрії ніколи не відкидати...
Бажаю всі плани реалізувати,
Успіхів багато досягати!
Наполегливість і самостійність постійно розвивати,
Бажаю удачу, мудрість і терпіння в усіх справах мати,
Про кохання, щастя, розуміння ніколи не забувати!
З Днем народження, мій любий сину,
Щиро вітаю тебе у цю днину!!!
Травень, 2025

* * *

З Днем народження вітаю,
Всього найкращого бажаю,
Нехай минають ці страшні хвилини,
Бажаю звільнення у щасливу днину!
Нехай життя набуде нових фарб,

Бажаю на волі віднайти не просто скарб!
Бажаю кохання, щастя, розуміння,
А також удачі, мудрості, терпіння!!!

* * *

Нехай троянди квітнуть і в серці, і в душі, і в квітнику,
Нехай ніколи більше у житті не буде смутку!
Бажаю любові, щастя, розуміння,
Достатку, удачі, мудрості, терпіння!!!
Вересень, 2024

* * *

З Днем народження вітаю,
Всього найкращого бажаю!
Нехай негаразди минають тебе і сьогодні й повсякчас,
Бажаю тільки злетів у житті щораз!
Бажаю кохання, щастя, розуміння,
Достатку, удачі, мудрості, терпіння!
Жовтень, 2024

* * *

З Днем народження вітаю,
Всього найкращого бажаю!
Нехай негаразди минають тебе і сьогодні, й повсякчас
Бажаю тільки прекрасної миті у житті щораз!
Бажаю кохання, щастя, розуміння,
Достатку, удачі, мудрості, терпіння!
Любові, ніжності від донечки Даші,
Кохання, щирості, турботи від коханої Наташі!
Липень, 2025

* * *

Хай музика завжди в твоєму серденьку лунає,
А квіти квітнуть і в душі, і в квітнику,
Хай серце добром та щирістю палає,
А небо буде мирним і безхмарним на твоїм віку!
Листопад, 2024

* * *

Люблю тебе, мій рідний чоловіче-друзе,
Кохаю тебе всім серцем я дуже!!!

Люблю я дотик твоїх сильних рук,
Люблю я чути коханого серця стук.
Хочу... міцно тебе обійняти,
Поглянути в очі кохані твої...
Так хочу багато тобі розказати...
Руки взяти твої у свої.
Руки рідні, кохані, найдорожчі, твої...
Пристрасно й ніжно поцілувати...
І більше ніколи не залишати,
Щиру любов, тепло і ласку тільки ТОБІ подарувати...
16.09.2025

* * *

Твої, країно, береги
Лунають дзвінко на весь світ,
А Збройні Сили б'ють завзято
Фашистів військо там і тут...

Твої, країно, береги
Птахи-голубки бережуть,
А ЗСУ на всіх фронтах
Наш сон постійно стережуть...
Серпень, 2023

* * *

Танки, дрони і ракети,
Літаки, і бомби, і багнети...
Так, прийшла пора жахлива,
То, від східного сусіда, війна страхітлива...

Тривога в країні знов шириться-лунає...
То дрони та ракети русня запускає..
Тривога, атака... Всі в укриття!
Головне для українців - це людське життя...

* * *

Веселковими стежками йшла Україною орда,
Нашу землю рідну знищить намагалася вона.
Зустрів ворог в Україні лють та ненависть шалену...
Українці прагнуть все частіше підіймать символи-знамена,
І співать пісні українські про червону калину,

Привітати вдома мужнього героя і тендітну героїню!

Українці прагнуть щиро, щоб лунало звідусіль:

"З Перемогою, слава Україні!!!"

І буде тільки так! І не інакше!

Бо ж так було завжди! І буде завше!

Травень, вересень, 2025

* * *

Дякую, подруго!!!

Я дякую тобі за приємні розмови,

Я дякую тобі за кожне щире слово!

Ти підбадьорити можеш у важку хвилину,

Ти жартувати умієш, коли доречно сміху перлина...

Ти, як і я, маєш статус жінки-матусі,

Ми обоє звикли до життя в нормальному русі...

З тобою цікаво різні теми обговорити,

Не менш приємно, - "ні про що" поговорити...

Твоя критична оцінка для мене важлива...

Ти добре знаєш, що ситуація тут надзвичайно мінлива...

Та все ж, ти вмієш створити суператмосферу,

Ти, подруго, показала мені вихід із негативної печери...

Найбільша цінність - це підтримка, подруго, твоя,

Пам'ятай! Завжди, у будь-яку хвилину, - ось рука моя...

Можливо, хтось скаже, - це вже не актуально!

Повір мені, я добре знаю, це надзвичайно-суперактуально...

І, на жаль, негативно-реально...

18.09.2025

* * *

Сьогодні своє звичне життя пригадала,

Із болем-трепетом я спогади переживала...

Синочок, донечка і чоловік... Ох, як багато я б іще сказала!?. -

Одна із тем, про яку я ще нічого не писала...

Автомобіль, кермо, двигун, дорога...

Пам'ятаю, казав мій тато, що я — "водій від Бога"...

Мені подобається статус водія, рух машини, автотраса...

Насправді — це дійсно неповторна і надзвичайна диво-краса...

Ключі, кермо, педаль, коробка передач... Швидке життя:

Прекрасні враження і позитивні відчуття...

Так хочеться скоріш їх знов відчути-пережити...

Знаю, вже скоро зможу це в реальності здійснити?..

19.09.2025